

มลฤดี สหกิจภิญโญ 2555: ผลของการเสริมเอนไซม์โปรติเอสต่อสมรรถภาพการผลิตและคุณภาพซากในสุกรขุน ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (โภชนศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์) สาขาโภชนศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์ ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสกสม อาตมางกูร, Ph.D. 70 หน้า

การทดลองนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการเสริมเอนไซม์โปรติเอส ต่อสมรรถภาพการผลิต และคุณภาพซากของสุกรขุน โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 การทดลองย่อย โดยอาหารทดลองแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยคือ ปัจจัย 1 ระดับโปรตีนและกรดอะมิโน (ระดับควบคุม และลดระดับโปรตีนและกรดอะมิโนลง 7.5 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มควบคุม) ปัจจัย 2 การเสริมเอนไซม์โปรติเอส (การเสริมและไม่เสริมเอนไซม์โปรติเอสที่ระดับ 0.05 เปอร์เซ็นต์)

การทดลองที่ 1 ศึกษาผลการเสริมเอนไซม์โปรติเอส ต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรระยะเล็ก รุ่น และขุน ตลอดจนคุณภาพซากสุกรขุน โดยคัดเลือกสุกรอนุบาล จำนวน 240 ตัว แบ่งเป็น 4 กลุ่มการทดลอง กลุ่มละ 6 ซ้ำ ซ้ำละ 10 ตัวแบ่งเป็นเพศผู้ 3 ซ้ำ เพศเมีย 3 ซ้ำ ผลการศึกษาพบว่า สุกรทั้ง 4 กลุ่มการทดลอง มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักสุกร ปริมาณการกินอาหารต่อวัน อัตราการเจริญเติบโตต่อวันและอัตราการแลกเนื้อในทุกระยะมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ส่วนคุณภาพซาก พบว่าค่าเฉลี่ยของพื้นที่หน้าตัดเนื้อสัน เปอร์เซ็นต์เนื้อแดง และ ความหนาไขมันสันหลังมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) แต่ความหนาไขมันสันหลังมีแนวโน้มลดลง เมื่อเสริมเอนไซม์โปรติเอสร่วมกับการลดระดับโปรตีนและกรดอะมิโน ($P = 0.0516$)

การทดลองที่ 2 ศึกษาการเสริมโปรติเอสต่อค่าการย่อยได้ของวัตถุดิบ โปรตีน และพลังงานในอาหาร โดยใช้สุกรรุ่นจำนวน 20 ตัว แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 ซ้ำๆละ 1 ตัว เพื่อหาสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโภชนะ พบว่าค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของวัตถุดิบ โปรตีน และพลังงาน ทั้ง 4 กลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มลดระดับโปรตีนในอาหารมีแนวโน้มการย่อยได้ของโปรตีนต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ($P = 0.1550$) และการเสริมโปรติเอสไม่ทำให้การย่อยได้ของโปรตีนดีขึ้น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก